

diskussion værd, som man kunne bruge mange timer på.

Når jeg hører debatten i dag, er der jo noget, vi sådan set alle sammen uanset parti er enige om: Vi vil gerne være med til at skabe de bedste muligheder for de børn, der skal starte i skole. Vi er enige om, at dansk er utrolig vigtigt at kunne beherske. Men lovforslaget her lever ikke helt op til de ord, fordi det netop er afgrænset til en bestemt gruppe børn.

Vi ved, at der også er børn med dansk som modersmål, som har brug for sprogstimulering, og som ikke får det, fordi deres forældre ikke tager imod tilbuddet. Hvorfor skulle de gøre det, når de mener, at deres barn taler dansk, og der ingen problemer er. Der kan være mange årsager til det også.

Hvis man virkelig skulle leve op til de ord, som er utrolig vigtige, og de intentioner, man har, så burde man i det mindste sørge for, at alle børn kom ind under denne her obligatoriske undervisningspligt.

Dermed vil jeg også mene, at lovforslaget sådan set er udtryk for et syn på en bestemt gruppe borgere: udlændinge, de fremmedsprogede, som endnu en gang bliver marginaliseret med et forslag som dette, og det beklager jeg virkelig.

Kl. 19.40

Vi er enige i intentionerne, absolut, med dette forslag, men vi er altså ikke enige i midlerne for at nå målet, og vi kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Fru Bodil Kornbek nævnte i sin ordførertale nogle kommuner, som har gode erfaringer med sprogstimulering. Hvis nu man kunne forestille sig, at en af de her kommuner oplevede, at der var forældre, der afviste at tage imod tilbuddet til deres barn om obligatorisk sprogstimulering, f.eks. Høje Taastrup og f.eks. med en argumentation om, at tilbuddet ikke ligger i nærmiljøet, ville det så være overbevisende nok til, at fru Bodil Kornbek kunne støtte forslaget og være med, når vi skal trykke på de grønne og de røde knapper ved tredjebehandlingen?

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Noget af det, der er helt essentielt for mig i det her forslag, er rent faktisk, at man flytter undervisningspligten ned til 3 år, og den betydning, det kan have. Flytter vi nu skolen længere ned i

systemet? Og hvad bliver så det næste? Jeg mener helt principielt, at vi simpelt hen ikke kan støtte, at vi nu får en undervisningspligt fra 3 år.

Jeg har selvfølgelig respekt for, at man kan have andre holdninger, og at man kan sige, at det her er den eneste måde. Men man burde i hvert fald så i det mindste være konsekvent og sige, det bør gælde alle børn, der har et behov.

Hr. Thomas Adelskov er vel også interesseret i, at uanset ens modersmål skal skolestarten være så optimal som overhovedet muligt, og så må konsekvensen vel være, at man virkelig tog og sagde, at alle børn skal have mulighed for obligatorisk sprogstimulering.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Når jeg spurgte sådan, hænger det selvfølgelig sammen med, at fru Bodil Kornbek og andre ordførere har været meget optaget af, at der findes andre måder at få forældrene til at give accept af, at deres børn deltager i sprogstimulering. Det var derfor, jeg var så særlig interesseret, da fru Bodil Kornbek kom med nogle eksempler på nogle kommuner, som ordføreren mener gør det rigtig godt. Der var min interesse egentlig, om ordføreren vil være med, hvis nu de kommuner står og mangler nogle redskaber i forhold til visse forældregrupper.

Jeg kan så forstå, at ordføreren siger nej, fordi det her forslag indebærer, at man sætter undervisningspligten ned til 3 år. Nu betyder det jo ikke, at man den dag, man fylder 3 år, bliver sat på skolebænken; det betyder sådan set, at fra 3-årsalderen vil der være en sagkyndig, der kommer ud og ser, om barnet nu kan, og så vil man sammen med forældrene planlægge: Hvordan gør vi det her? Det kan være, man først går i gang, når barnet er 3½ eller 4 år – det vil være meget naturligt – med at sprogstimulere. Og sprogstimulering er altså ikke at sætte børnene på skolebænken. Men lad det nu ligge.

Jeg kan forstå, at det er undervisningspligten, der er kerneområdet, og så vil jeg spørge fru Bodil Kornbek: Når forældre pure afviser – lad os lade være med at give nogen eksempler – bare pure afviser at lade deres børn få sprogstimulering, mener fru Bodil Kornbek så ikke, at vi i Folketinget, hvis ikke vi gør noget for de børn, lader de børn i stikken af hensyn til nogle højt besungne principper om undervisningspligt og forældrenes frie valg?